

LAKIVALIOKUNNAN LAUSUNTO 5/2006 vp

Valtioneuvoston selonteko Euroopan unionin perustuslakisopimuksesta

Ulkoasiainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 29 päivänä marraskuuta 2005 lähettäessään valtioneuvoston selonteon Euroopan unionin perustuslakisopimuksesta (VNS 6/2005 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi ulkoasiainvaliokuntaan samalla määrännyt, että suuren valiokunnan ja perustuslakivaliokunnan on annettava asiasta lausunto ulkoasiainvaliokunnalle.

Ulkoasiainvaliokunta on 9 päivänä joulukuuta 2005 pyytänyt lakivaliokunnalta lausunnon valtioneuvoston selonteosta.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Päivi Kaukoranta, valtioneuvoston kanslia
- lainsäädäntöneuvos Päivi Leino-Sandberg, oikeusministeriö
- professori Tuomas Ojanen.

VALTIONEUVOSTON SELONTEKO

Euroopan unionin jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiehet ja ulkoministerit allekirjoittivat Roomassa 29 päivänä lokakuuta 2004 sopimuksen Euroopan perustuslaista, jäljempänä perustuslakisopimus. Perustuslakisopimus on kansainvälinen sopimus, jonka voimaantulo edellyttää kaikkien allekirjoittajavaltioiden ratifiointia. Tavoitteeksi asetettiin ratifiointien loppuunsaattaminen ja sen myötä perustuslakisopimuksen voimaantulo Suomen EU-puheenjohtajakaudella, 1 päivänä marraskuuta 2006.

Euroopan unionin jäsenvaltiot aloittivat ratifiointiprosessin kukin oman valtiosääntönsä mukaisesti. Tilanne muuttui olennaisesti touko-kesäkuun vaihteessa 2005, kun Ranskassa ja Alankomaissa järjestetyissä kansanäänestyksissä selvä enemmistö äänesti sopimuksen ratifioimista vastaan.

Valtioneuvosto oli valmistautunut antamaan eduskunnalle esityksen perustuslakisopimuksen hyväksymisestä syksyllä 2005. Eurooppa-neuvoston pohdintataukoa koskevan julkilausuman jälkeen valtioneuvosto katsoi, ettei eduskuntaa ole syytä pyytää hyväksymään sopimusta välittömästi. Sen sijaan eduskunnalle haluttiin kuitenkin antaa mahdollisuus käsitellä perustuslakisopimusta valtioneuvoston selonteon pohjalta. Näin eduskunnan kanta ja näkemys perustuslakisopimuksesta ovat valtioneuvoston tiedossa ennen kuin Eurooppa-neuvosto palaa siihen Itävaltan puheenjohtajakaudella.

Valtioneuvosto pitää edelleen perustuslakisopimusta tarpeellisena parannuksena unionin nykyisiin perussopimuksiin verrattuna. Eduskunnan kanta voisi myötävaikuttaa myös myönteis-

sen ilmapiiriin syntyminen Euroopassa ennen asian käsittelyä Eurooppa-neuvostossa.

Keskeistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevaa uudistusta perustuslakisopimuksessa merkitsee nykyisen EU-sopimuksen mukaisen pilarirakenteen purkaminen. Nykyisin viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka, muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvä politiikka sekä oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa kuuluvat yhteisösopimuksen (unionin I pilarin) alaisuuteen. Poliisiyhteistyö ja rikosoikeudellinen yhteistyö taas muodostavat EU-sopimuksen III pilarin, jonka alalla sovellettavat periaatteet, menettelyt ja oikeudelliset välineet eroavat monin kohdin yhteisösopimuksen alalla noudatettavista. Perustuslakisopimuksessa kaikki vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvät määräykset sijoitetaan yhdeksi kokonaisuudeksi. Samalla poliisiyhteistyö ja rikosoikeudellinen yhteistyö siirretään osaksi perustuslakisopimuksen yleistä oikeudellista viitekehystä, kun yhteisöoikeuden keskeisiä tekijöitä (kuten komission aloiteoikeus, määräenemmistöpäätöksenteko neuvostossa, Euroopan parlamentin asema, EU-tuomioistuimen toimivalta) aletaan soveltaa pääsääntöisesti myös poliisiyhteistyöhön ja rikosoikeudelliseen yhteistyöhön. Muutosta voidaan kuvata kyseisten alojen yhteisöllistämisenä. Samalla kuitenkin myös jäsenvaltioiden sisäinen täysivaltaisuus poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön alalla on haluttu turvata jäljempänä selostettavin keinoin.

Valtioneuvoston kanta

Suomen pitkäaikaisena tavoitteena on ollut unionin päätöksenteon tehostaminen ja lainsäädäntömenettelyjen yhtenäistäminen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella. Suomi on kannattanut yhteisömenetelmän ja etenkin määräenemmistöpäätöksenteon laajentamista koskemaan lähtökohtaisesti koko vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Tämän keskeisen neuvottelutavoitteen voidaan katsoa toteutuneen. Perustuslakisopimuksella vahvistetaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen poli-

tiikkojen tehokkuutta sekä avoimuuden ja demokratian periaatteiden toteutumista. Myös tuomioistuimen toimivallan ulottaminen poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön alalle vastaa Suomen tavoitetta edistää perusoikeuksien toteutumista unionissa.

Suomen erityiset neuvottelutavoitteet koskivat aineellista rikosoikeutta sekä mahdollisuutta Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen. Aineellisen rikosoikeuden alalla siirtymisen määräenemmistöpäätöksentekoon neuvostossa oli valtioneuvoston hyväksyttävissä edellyttäen, että unionin rikosoikeudellinen toimivalta määriteltäisiin riittävän tarkkarajaisesti ja se koskisi tiettyjä tyhjentävästi lueteltuja, luonteeltaan vakavia ja rajatylittäviä rikoksia (VNS 2/2003 vp). Eduskunta yhtyi valtioneuvoston kantaan (UaVM 4/2003 vp). Perustuslakisopimukseen sisältyvä neuvottelutulos ei toimivallan tarkkarajaisuuden osalta täytä Suomen asettamia tavoitteita (VNS 2/2003 vp). Se mahdollistaa kuitenkin edellä kuvattujen menettelyllisten takeiden (ns. hätäjarrumenettely) kautta tarvittaessa Suomen jättäytymisen sellaisen eurooppapuitelain soveltamisen ulkopuolelle, jonka voidaan katsoa vaarantavan rikosoikeusjärjestelmämme perusteita.

Toinen keskeinen neuvotteluissa esillä ollut kysymys koski Euroopan syyttäjänviraston perustamista. Monen muun jäsenvaltion tavoin myöskään Suomi ei ole pitänyt viraston perustamista tarpeellisena, koska viraston perustaminen ei olisi sopusoinnussa rikosoikeudelliseen yhteistyöhön yleisenä periaatteena sisältyvän päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen kanssa. Suomi on korostanut, että kyseisen periaatteen tulee olla unionin puitteissa toteutettavan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi (VNS 2/2003 vp). Myös eduskunnan kanta viraston perustamiseen on ollut kielteinen (PeVL 7/2003 vp, UaVM 4/2003 vp). Saavutettu neuvottelutulos, jonka mukaisesti perustuslakisopimuksella ei perusteta syyttäjänvirastoa vaan yksinomaan mahdollistetaan viraston perustaminen neuvoston yksimielisesti hyväksymällä eurooppalailla, on Suomen hyväksyttävissä. Suomella on viime kädessä mahdollisuus es-

tää viraston perustaminen tai varmistaa, että viraston toimivaltuudet ja tehtävät määritellään

riittävän selkeästi ja tarkkarajaisesti koskemaan vain tiettyjä rikosten lajeja.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Lakivaliokunta käsittelee lausunnossaan toimialansa mukaisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen säännöksiin perustuslakisopimuksen voimaantulon myötä tulevia muutoksia lyhykäisyydessään ja varaa mahdollisuuden palata asiaan laaja-alaisemmin sopimuksen varsinaisen ratifioinnin yhteydessä. Lakivaliokunta yhtyy valtioneuvoston näkemykseen ja pitää yleisesti perustuslakisopimuksen sisältämiä muutoksia Euroopan unionin oikeusjärjestelmään ja toimintaan myönteisinä.

Oikeus- ja sisäasioita koskevien säännösten kehitys Maastrichtin sopimuksesta lähtien on ollut nopeaa. Perustuslakisopimuksessa unionin sopimusjärjestelmä yhtenäistetään ja pilarijako poistuu. Oikeus- ja sisäasiat mukaan lukien poliisi- ja rikosoikeudellinen yhteistyö tulevat muiden politiikkasektoreiden tapaan unionin yleiseen viitekehykseen eli komission aloiteoikeuden, normaalin lainsäädäntömenettelyn ja yleisien lainsäädäntöinstrumenttien alaisuuteen. Lakivaliokunta on jo perustuslakisopimuksen valmistelun aikaisissa kannanotoissaan tukenut pilarijaon poistamista, joka tehostaa päätöksentekoa alalla määränemistöpäätöksenteon myötä, lisää demokraattisuutta ja avoimuutta Euroopan parlamentin osallistuessa lainsäädännön hyväksymiseen ja vahvistaa kansalaisten perusoikeuksia yhteisön tuomioistuimen toimivallan laajentuessa koskemaan myös nykyistä kolmannen pilarin yhteistyötä.

Oikeus- ja sisäasioiden sensitiivisen luonteen vuoksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen säännöksiin sisällytettiin eräitä erityismääräyksiä. Perusoikeuksien ja jäsenvaltioiden eri oikeusjärjestelmien ja -perinteiden kunnioittaminen mainitaan erikseen, Eurooppa-neuvosto määrittelee lainsäädännön ja operatiivisen toiminnan suuntaviivat, kansallisten parlamenttien toissijaisuusvalvonnan alaisempi

kynnys ja samoin säädettiin jäsenvaltioiden ja komission kesken erityisestä arviointijärjestelmästä, josta tehdään selkoa myös Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille. Lakivaliokunta suhtautuu näihin uudistuksiin myönteisesti. Eurooppa-neuvoston erityistehtävien osalta valiokunta korostaa valtioneuvoston velvollisuutta huolehtia eduskunnan aseman turvaamisesta kansallisessa valmistelussa parlamentaarisen vastuunalaisuuden mukaisesti.

Lakivaliokunta on erittäin tyytyväinen perusoikeuksien vahvistumiseen unionin oikeusjärjestyksessä. Perusoikeuskirjan sisällyttämistä sopimukseen ja Euroopan ihmisoikeus-sopimukseen liittymisen mahdollistamista voidaan pitää merkittävänä edistysaskeleena. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on kirjattu unionin tavoitteisiin, yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta laajenee edellä mainituin tavoin nykyiseen kolmanteen pilariin ja kansalaisten kannoikeus laajenee. Kaikki nämä uudistukset vahvistavat kansalaisten perus- ja ihmisoikeuksia.

Oikeudellisen yhteistyön kulmakivenä säilyä vastavuoroinen tunnustaminen, samoin siviilioikeudellista yhteistyötä koskevat säännökset pysyvät lähes ennallaan perustuslakisopimuksessa. Valtioneuvoston tavoin lakivaliokunta suhtautui sopimusneuvottelujen aikana hyvin varauksellisesti rikosoikeutta koskevien oikeusperustojen uudistamiseen. Perustuslakisopimukseen sisältyvä aineellista rikosoikeutta koskeva määräys ei täytä riittävän tarkkarajaisuuden vaatimuksia eikä luettele tyhjentävästi luonteeltaan vakavia ja rajat ylittäviä rikoksia. Toisaalta menettelyyn liitetty ns. hätäjarrumenettely mahdollistaa eurooppapuitelain soveltamisen ulkopuolelle jättäytymisen, jos sen voidaan katsoa vaarantavan rikosoikeusjärjestelmämme perusteita. Aiempaan lausuntoonsa (LaVL 25/2002 vp) viitaten lakivaliokunta uudistaa näkemyksensä siitä, että jatkossakin valtioneuvoston tulee huo-

lehtia siitä, että rikosoikeuden alalla annettavat säädökset sallivat riittävän liikkumisvaran kansalliselle kriminaalipolitiikalle ja mahdollistavat kansallisen rikosoikeusjärjestelmämme perusperiaatteiden säilyttämisen.

Lakivaliokunnan toimialaan liittyen perustuslakisopimuksen Eurojustia ja Euroopan syyttäjävirastoa koskevat määräykset ovat ongelmallisimpia. Eurojustia koskeva oikeusperusta laajentaa unionin nykyistä toimivaltaa määrittämällä Eurojustin tehtäväksi vakavan rikollisuuden torjunnan ja erityisesti siihen liittyvän oikeudellisen yhteistyön tehostamisen jäsenvaltioiden tutkinta- ja syyttäväviranomaisien toimintaa yhteensovittamalla. Eurojustin toiminnan pohjalta voidaan perustaa Euroopan syyttävävirasto, jonka tehtäviin kuuluisi unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjunta. Suomi ei kannattanut neuvotteluissa syyttävä-

viraston perustamista, mutta hyväksyi sen osana kokonaisratkaisua. Viraston perustaminen edellyttää jäsenvaltioiden yksimielisyyttä. Lakivaliokunta toivoo, että tilanteen mahdollisesti aktualisoituessa valtioneuvosto harkitsee vakavasti viraston perustamisen estämistä, jos sitä ei voida pitää Suomen etujen mukaisena.

Kokonaisuudessaan lakivaliokunta pitää perustuslakisopimuksen säännöksiä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueesta hyväksyttävänä.

Lausunto

Lausuntonaan lakivaliokunta esittää ulkoasiainvaliokunnalle,

että ulkoasiainvaliokunta ottaa huomioon, mitä edellä on esitetty.

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2006

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Tuija Brax /vihr
vpj. Susanna Rahkonen /sd
jäs. Esko Ahonen /kesk
Leena Harkimo /kok
Lasse Hautala /kesk
Tatja Karvonen /kesk
Petri Neittaanmäki /kesk
Heli Paasio /sd

Lyly Rajala /kok
Jukka Roos /sd
Tero Rönkä /sd
Petri Salo /kok
Pertti Salovaara /kesk
Minna Siirä /vas
Timo Soini /ps
Marja Tiura /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Kirsi Pimiä.

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

EU:n kannatus on Suomessa pohjamudissa. Selytykset ovat moninaisia, mutta totuutta kiertetään kuin kissa kuumaa puuroa. Vastaukseksi luottamuskriisiin johtavat poliitikot tarjoavat kahdessa maassa hylätyn EU:n perustuslain ratifiointia.

Sopimus EU:n perustuslaista jyrää oman perustuslakimme ja samalla valtiosääntömme, jonka mukaan ylin valta, valtiovalta, Suomessa kuuluu kansalle, lainsäädäntövalta kansan valitsemalle eduskunnalle ja tuomiovalta riippumattomille oikeusistuimille. Tämä perustuslakimme ydinsisältö mitätöityy, jos EU:n perustuslaki, joka on oman perustuslakimme yläpuolella, tulee voimaan maassamme.

Tähän asti EU-lainsäädännön ensisijaisuus jäsenmaiden lainsäädäntöön nähden on perustunut EY-tuomioistuimen tulkintaan Maastrichtin sopimuksesta. Nyt Euroopan unionin lainsäädäntö määrätään jäsenmaiden perustuslakien ja muiden lakien yläpuolella olevaksi EU:n perustuslain I-6 artiklassa. Sama perustuslaki sisältää säädökset jäsenmaiden oikeusistuimien yläpuolella olevasta unionin tuomioistuimesta, johon kuuluvat Euroopan tuomioistuin, yleisen oikeusasteen tuomioistuin ja erityistuomioistuimia.

Vain valtioilla on perustuslaki. Perustuslaki tekee EU:sta valtion. Koska valtiot ovat myös oikeushenkilöitä, EU:n perustuslain I-7 artiklassa säädetään varmemmaksi vakuudeksi, että unioni on oikeushenkilö. Tämä tarkoittaa sitä, että EU voi solmia kansainvälisiä sopimuksia, jotka suoraan sitovat jäsenmaita. EU-valtion syntyminen tehdään tietäväksi heti perustuslain ensimmäisessä artiklassa. Siinä todetaan, että tällä perustuslailla "perustetaan Euroopan unioni". Perustuslailla syntyy EU-valtio nykyisen vailla oikeushenkilöllisyyttä olevan EU:n tilalle.

Tällä perustuslailla lopetetaan jäsenmaiden suvereniteetti ja valtiollinen itsenäisyys, siltä osin kuin niitä vielä on jäljellä. Sopimus EU:n perustuslaista, joka voimaan tullessaan muuttuu EU:n perustuslaiksi, on johdonmukaista jatkoa Maastrichtin, Amsterdamin ja Nizzan sopimuksille tiellä kohti lopullista päämäärää, Euroopan

liittovaltiota, jossa kaikkia siihen kuuluvia maita ja kansoja hallitaan yhdestä keskuksesta yhteisellä lainsäädännöllä.

EU:n perustuslaki sisältää valtion symbolit, valtioelimet ja niiden toimivaltajaon sekä kansalaisten perusoikeudet. Perustuslaissa unionin rahaksi ilmoitetaan euro, vaikka suuri osa EU-maista käyttää omaa valuuttaa. Tämä kaikki kertoo euroliitin halusta tehdä EU:sta liittovaltio.

Laajaa unionia ei ole mahdollista hallita nykyisen EU:n päätöksentekojärjestelmällä. Tämän vuoksi perustuslaissa laajennetaan määräämismistöllä tapahtuva päätöksenteko koskemaan jokseenkin kaikkia muita asiaryhmiä paitsi ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tämä minimoi väistämättä Suomen ja muiden pienten jäsenmaiden mahdollisuuden vaikuttaa unionissa tehtäviin päätöksiin. Ainoa, missä Suomen panos kasvaa, on jäsenmaksusuus.

Puheet, että EU:n perustuslaki ei olennaisesti muuta nykyistä tilannetta, ovat kansalaisten taroituksellista harhauttamista ja harhaanjohtamista. EU-valtion syntyminen, EU:n oikeushenkilöllisyys, perustuslakiin sisältyvä säädös unionin lainsäädännön ensisijaisuudesta, unionin toimivallan ujuttaminen entistä enemmän myös rikoslain puolelle ja määräämismistöllä tehtävien päätösten huomattava kasvu ovat erittäin merkittäviä muutoksia, joiden vähättely on röyhkeää kansalaisten aliarvioimista ja poliittisen tarkoituksenmukaisuuden asettamista lain edelle.

Valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, joka luovuttaa sen neljäksi vuodeksi kerrallaan eduskunnalle. Tällä ei ole oikeutta luovuttaa sitä edelleen, niin kuin nyt tehdään. Emme hyväksy Suomen kansalle ja vielä syntymättömille suomalaisille sukupolville kuuluvan valtiovallan siirtämistä Euroopan unionille.

Maamme liittäminen EU:iin lakkautti mm. oman, itsenäisen maatalous- ja aluepolitiikan. Ensin pantiin matalaksi maanviljelijät, minkä jälkeen vuorossa ovat toimintojaan ulkomaille siirtävien suuryritysten työttömiksi joutuvat työntekijät. EU:n säätämä pääomien vapaa liik-

LaVL 5/2006 vp — VNS 6/2005 vp

kuvuus on johtanut mm. siihen, että jo huomattavasti yli puolet suomalaisen metsäteollisuuden työpaikoista on maamme rajojen ulkopuolella.

Euroopan unionin perustuslaki on ratkaiseva askel liittovaltio-EU:n suuntaan. Suomen ei pidä hyväksyä oman itsenäisyytensä ja suvereniteettinsa kaventamista. Suomen ei pidä hyväksyä eikä ratifioida ehdotettua EU-perustuslakia.

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2006

Timo Soini /ps
Tero Rönni /sd

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Valtioneuvoston selonteon Euroopan unionin perustuslakisopimuksesta (VNS 6/2005 vp) pääasiallisena tarkoituksena on pohjustaa eduskuntakeskustelua perustuslakisopimuksesta ja Euroopan unionin tulevaisuudesta.

Selonteon käsittelyn yhteydessä on eduskunnassa virinnyt keskustelua siitä, tulisiko Suomen EU-puheenjohtajuuskauden kynnyksellä myös ratifioida perustuslakisopimus sen sisällöllisen käsittelyn lisäksi. Ratifiointia on perusteltu muun muassa sillä, että näin Suomi näyttäisi suuntaa muulle Euroopalle ja kahdessa unionin jäsenmaassa kansanäänestyksessä jo hylätty perustuslaki voitaisiin herättää uudelleen henkiin.

Vaikka Suomen hallitus on jo ilmoittanut, ettei se tule järjestämään perustuslaista kansanäänestystä — mitä olisin pitänyt tarpeellisenä ja perusteltuna — sopimuksen sisällöstä tarvitaan joka tapauksessa laajempaa keskustelua, eikä sen merkitystä pidä vähätellä.

EU:n perustuslaki kokoaa yksiin kansiin eri perustamissopimukset ja EY:n tuomioistuimen oikeuskäytännöt. Sopimuksella tavoitellaan perustuslailla ominaisia syvällisempiä ja perustavanlaatuisia vaikutuksia: EU:n läpinäkyvyyden ja hyväksyttävyyden lisäämistä sekä sen lähentämistä kansalaisiin. Sopimukseen sisältyy myös uusia elementtejä: EU:n toimivalta laajenee, sen toimielin- ja päätöksentekojärjestelmä muuttuvat.

EU:n toimivallan rajoitteena ollut pilarijako poistuu, jolloin ulkoasiat sekä oikeus- ja sisäasiat saatetaan lainsäädäntömenettelyn piiriin. EU:n tiivistyvä puolustusyhteistyö ja turvatakuut muuttavat merkittävästi Suomen puolustuspoliittista asemaa. EU ulottaa vaikutuksensa kansallisten oikeusjärjestysten perinteisiin ydinalueisiin rikosoikeudellisen ja poliisiyhteistyön kautta.

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan eli eräänlaisen EU-presidentin viran ja ulkominis-

terin viran perustaminen merkitsevät EU:n toimivallan kasvua jäsenvaltioihin nähden. Samoin vaikuttaa EU:n komission ja tuomioistuimen aseman vahvistuminen. Perustuslakisopimus lisää selvästi määränemistön käyttöä neuvostossa ja kasvattaa Euroopan parlamentin valtaa yhteispäätösmenettelyä laajentamalla.

Voidaankin todeta, että unionin luonne on muuttunut alkuperäisestä talousyhteisöstä vähitellen yhä poliittisempaan suuntaan. EU vaikuttaisi uuden perustuslain myötä jäsenmaiden — myös Suomen — kansalaisten arkeen yhä konkreettisemmin ja moninaisemmin tavoin.

En kannata edellä mainittuja perustuslakiin sisältyviä muutoksia, koska ne veisivät Euroopan unionin kehitystä yhä selvemmin (liitto)valtion suuntaan. Siten en voi myöskään antaa tukeani perustuslain sisällön hyväksymiselle.

Myöskään Suomen mahdollinen ratifiointi lähestyvään EU-puheenjohtajuuskauteen vedoten ei saamani käsityksen mukaan vaikuttaisi ratkaisevasti perustuslain etenemiseen muissa EU:n jäsenmaissa. Koska myös Ranska ja Hollanti ovat ilmoittaneet, etteivät ne tule hyväksymään perustuslakia nykyisessä muodossaan, on raskaan ratifiointiprosessin käynnistäminen tässä vaiheessa täysin tarpeetonta.

Suomen tulisi keskittyä EU-puheenjohtajuuskaudellaan uuden suunnan etsimiseen Euroopan unionille, ja käsien sitominen perustuslakisopimukseen voi pikemminkin vain haitata tämän tavoitteen saavuttamista.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katson,

että valiokunnan olisi tullut vastustaa EU:n perustuslaillisen sopimuksen sisällön hyväksymistä ja ottaa kantaa sen puolesta, ettei sopimuksen ratifiointiin tule Suomessa ryhtyä.

LaVL 5/2006 vp — VNS 6/2005 vp

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2006

Petri Neittaanmäki /kesk